

Sygn. akt: I C 478/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Rafał Kubicki
Protokolant:	sekretarz sądowy Agnieszka Grandys

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2021 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) S.A. w B.

przeciwko M. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powoda Banku (...) S.A. w B. kwotę 101.555,69 zł (sto jeden tysięcy pięćset pięćdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt dziewięć) złotych z odsetkami umownymi w skali roku w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, lecz nie wyższymi od odsetek maksymalnych za opóźnienie – za okres od 7 lutego 2020 r. do dnia zapłaty,

II. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,

III. zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powoda Banku (...) S.A. w B. kwotę 10.495 (dziesięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia uprawomocnienia się tego orzeczenia o kosztach do dnia zapłaty.

sędzia Rafał Kubicki

Sygn. akt I C 478/20

UZASADNIENIE

Bank (...) S.A. w B. wniósł przeciwko M. S. pozew o zapłatę o zasądzenie kwoty 101.555,69 zł - w tym:

- 95.231,78 zł – tytułem należności głównej za korzystanie z kapitału,

- 5.285,80 zł – tytułem odsetek naliczonych od 22.05.2019 r. do 18.12.2019 r. za okres korzystania z kapitału (zgodnie z § 3 ust. 1 – 3 umowy nr (...))

- 1.038,11 zł - tytułem odsetek karnych naliczonych od przeterminowanych rat kapitałowych od dnia 29.12.2019 r. do 06.02.2020 r. w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku wynoszących na dzień wniesienia pozwu 0%,

- odsetek karnych naliczonych od dnia 7.02.2020 r. należnych w wysokości czterokrotności kredytu lombardowego NBP w skali roku, wynoszących na dzień wniesienia pozwu 10 % w stosunku rocznym, naliczanych od kwoty niespłaconego kredytu powiększonej o kwotę odsetek umownych w wysokości 6.323,91 zł, tj. na dzień wniesienia pozwu od kwoty wynoszącej łącznie 101.555,69 zł.

Ponadto powód domagał się zasądzenia od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty, mając na uwadze poniesione przez niego również koszty w toku postępowania upominawczego w kwocie 1.270,19 zł.

W odpowiedzi na pozew M. S. wskazał, iż niewywiązanie się z warunków umowy spowodowane było przejściowymi trudnościami finansowymi, zadeklarował wolę spłaty ratalnej długu i podjęcia mediacji.

Mediacja nie doszła do skutku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony zawarły umowę kredytu gotówkowego (...) nr (...) - (...) (k. 7), w której powód udzielił pozwanemu kredytu w sumie 109.709,27 zł na cele konsumpcyjne na okres od 22.01.2015 r. do 16.08.2027 r. Kredytobiorca zobowiązał się do zapewnienia w terminie 3 dni od daty uzyskania kredytu, środków pieniężnych tytułem prowizji w wysokości 9 709,27 zł, zgodnie z „Taryfą opłat i prowizji bankowych stosowanych przez Bank (...) S.A. dla Klientów detalicznych”. Całkowita kwota do zapłaty przez kredytobiorcę na dzień zawarcia umowy wynosiła 203.194,74 zł (§ 3 ust. 10), zaś rzeczywista roczna stopa oprocentowania 12,54% (§ 3 ust. 11). Przewidziano dalej, że wszelkie wpłaty kredytobiorcy na poczet kredytu Bank zalicza na spłatę kredytu z tytułu zawartej Umowy w następującej kolejności: prowizje, opłaty, koszty Banku, odsetki od zadłużenia przedterminowego, odsetki zapadłe, przedterminowe raty kapitałowe, odsetki bieżące, zadłużenie z tytułu kredytu. Kredytobiorca jest obowiązany do terminowej spłaty swoich zobowiązań wynikających z niniejszej umowy. Raty kapitałowe oraz raty z tytułu odsetek płatne są w 150 ratach kapitałowo-odsetkowych, do 15 dnia każdego miesiąca. W przypadku braku zapłaty w terminie określonym w umowie bank od przeterminowanych rat kapitałowych, ma prawo zgodnie z § 4 ust. 11 naliczać odsetki karne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku tj. 12% w stosunku rocznym. W ust. 14 przewidziano, że bank może wypowiedzieć umowę kredytową, zachowując 30-dniowy okres wypowiedzenia, m.in. w przypadku niedokonania przez kredytobiorcę w terminach określonych w umowie spłaty pełnych rat kredytu za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim dwukrotnym listownym wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części wynikających z zawartej umowy, w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania. Umowę podpisał osobiście pozwany.

Pismem z dnia 28.10.2019 r., wysłanym pozwanemu listem poleconym (odebrany przez niego w dniu 31.10.2019 r.) bank oświadczył mu, że w związku z niedotrzymaniem warunków umowy nr (...) z dnia 22.01.2015 r. wypowiada umowę, a okres wypowiedzenia wynosi 30 dni, ponadto wzywa do zapłaty zadłużenia w terminie do 18.12.2019 r.

Wypowiedzenie umowy poprzedzone były upomnieniem z 21.06.2019 r. (k. 32) oraz wezwaniem do zapłaty z 29.07.2019 r. (k. 34) - na które powód powołał się w pozwie i których pozwany otrzymania nie zakwestionował - i powtórny wezwaniem do zapłaty z 21.08.2019 r. (k. 35), wyznaczającym termin 14 dni roboczych do zapłaty i informującymi o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia w terminie 14 dni roboczych (k. 34, 35), również doręczonymi listami poleconymi – odebranymi przez pozwanego 25.06.2019 r. (k.33), 2.08.2019 r. (k. 34) oraz 26.08.2019 r. (k. 35).

Po wypowiedzeniu bank dokonał ponadto wezwania przedsądowego, które jak wcześniejsze, okazało się bezskuteczne (k. 37).

W dniu 7.02.2020 r. bank wystawił wyciąg z ksiąg nr (...) (k. 39), z którego wynikała niespłacona należność główna 95.231,78 zł, odsetki skapitalizowane łącznie w okresie od 22.05.2019 r. do 18.12.2019 r. w wysokości 9,77% w stosunku rocznym – 5.285,80 zł, odsetki karne naliczone od 29.12.2019 r. do 6.02.2020 r. w wysokości 10,00% w stosunku rocznym - w kwocie 1.038,11 zł.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd oparł ustalenia faktyczne na wszystkich twierdzeniach i dokumentach przedłożonych przez powoda, uznając, że stanowią spójny materiał, który nie został żaden sposób zakwestionowany przez pozwanego i nie budzi wątpliwości.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1896 z późn. zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Pozwany w toku postępowania nie kwestionował ciążącego na nim zobowiązania. Jednocześnie przyznał, iż powodem braku spłaty kredytu były trudności finansowe wynikające z przestoju w pracy oraz braku nowych zleceń. Obecnie jego sytuacja się poprawiła i wyraził on wolę porozumienia się z powodem w sprawie spłaty kredytu, składając wniosek o skierowanie sprawy do postępowania mediacyjnego. Na powyższe wyraził zgodę także Bank, jednakże wobec niemożności ustalenia zgodnych warunków strony nie doszły do porozumienia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, uznać należało, iż pozwany w całości uznał roszczenie dochodzone pozwem. Uznanie roszczenia w odpowiedzi na pozew stanowi dyspozytywną czynność procesową, na mocy której pozwany przyznaje wyraźnie lub dorozumianie fakty powołane przez powoda oraz akceptuje istnienie oraz wysokość wierzytelności. Konsekwencją uznania roszczenia jest uprawnienie Sądu do pominięcia przeprowadzania postępowania dowodowego, w zakresie w jakim pozwany uznał roszczenie. Uznanie roszczenia przez pozwanego otwiera możliwość weryfikacji przez Sąd jego prawnej skuteczności, zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c. Mając na uwadze treść ww. przepisu, Sąd nie dopatrywał się podstaw do uznania, iż zachodzą w tej sprawie jakiegokolwiek negatywne przesłanki uniemożliwiające uznanie powództwa. Treść stosunku zobowiązaniowego wynika wprost z dokumentacji załączonej do pozwu, a sam pozwany przyznaje swą winę w niedochowaniu terminu spłat poszczególnych rat kredytu. Nie ma wątpliwości co do tego, że jego oświadczenie dotyczy skonkretyzowanego roszczenia i z rozeznaniem daje wyraz temu, iż ma on świadomość wierzytelności przysługującej powodowi względem niego. Uznanie roszczenia nie jest sprzeczne z prawem, nie stanowi też jego obejścia prawa i jako zgodne z zasadami współżycia społecznego zasługuje na uwzględnienie. Sąd nie dostrzegł żadnych okoliczności mogących przemawiać za braniem pod uwagę okolicznościami sprzeciwiającymi się uwzględnieniu powództwa, takim jak: nieważność umowy, bezskuteczności jej poszczególnych postanowień czy przedawnienie roszczeń.

Z tych względów na podstawie art. 69 ust. 1 w zw. z art. 78 ustawy - Prawo bankowe powództwo uwzględniono w całości, o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

O wysokości odsetek orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu, zauważając, że umowa przewidywała od zaległości odsetki powyżej aktualnej wysokości odsetek maksymalnych, zgodnie z art. 481 § 2¹ k.c. Z tego powodu, orzeczono odsetki nie wyższe od odsetek maksymalnych za opóźnienie - za okres od 7 lutego 2020 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zasądzając od pozwanego kwotę 10.495 zł, na którą składa się: zwrot kosztów obejmujących opłatę od pozwu (1.270 zł za postępowanie upominawcze i 3.808 zł niniejsze postępowanie), zwrot kosztów zastępstwa procesowego (5.400 zł) i opłatę od pełnomocnictwa (17 zł).

sędzia Rafał Kubicki